

Na to peníze nejsou

O prachbídne politické kultuře této vlády ostatně svědčí i boj, jaký s ní musí svádět Národní rada osob se zdravotním postižením. Ta dlouhodobě požaduje zvýšení příspěvku na péči, který navzdory inflaci zůstává neměnný už od roku 2018. Předseda rady Václav Krása popsal, jak s žádostí o zvýšení tohoto příspěvku nepochodil v posledních týdnech na jednáních u ministra práce Jurečky, ani ministra financí Stanjury, s tím, že na péči pro handicapované zkrátka prostředky nejsou. Krutou realitu priorit této vlády, která zapomíná na vlastní občany, včetně těch, kteří pomoc státu potřebují nejvíce, nebo jsou na ní přímo závislí, popsal Krása těmito slovy: „Na to peníze nejsou, ale zároveň vydáváme prostředky pro cizí občany v obrovské výši, aniž vůbec rozlišujeme, a to je to důležité, zda ti lidé jsou v sociální potřebnosti. Prostě sem přijeli a okamžitě dostali dávky, aniž někdo zkoumal, jestli mají majetek a jaké mají příjmy.“ Ministerstvo práce a sociálních věcí přitom původně slíbilo, že bude od července letošního roku platit systém pravidelné valorizace příspěvku na péči v jednotlivých stupních příspěvků tak, jako je nastaven systém valorizace důchodů. K tomu ovšem nedošlo, protože patřičný zákon, který by zvýšení příspěvků na péči handicapovaným zajistil, stále není připravený. Národní rada osob se zdravotním postižením tak navrhla jednorázové zvýšení příspěvků o 10 %, vzhledem k loňské patnáctiprocentní inflaci. Od Jurečky a Stanjury se však handicapovaní dozvěděli, že na to nejsou peníze. A propos ve druhém stupni příspěvků se nyní vyplácí 4400 korun, přičemž v roce 2007 to byly čtyři tisíce. Za šestnáct let se tak lidé v tomto stupni dočkali zvýšení příspěvku o 400 korun, ačkoliv náklady na péči za tuto dobu vzrostly v některých případech několikanásobně. Ministerstvo navíc v uplynulých dnech oznámilo, že příspěvek se nebude zvyšovat ani letos, ani od Nového roku, a to kvůli množství připomínek k novele zákona. Lidé v prvním stupni, kteří díky novele měli pobírat nově 2 tisíce měsíčně, tak nadále budou od státu dostávat navzdory inflaci ani ne polovinu slíbené částky, a to 880 korun. Díky nečinnosti této vlády a neochotě ministrů se situací něco dělat se tak do existenčních problémů budou čím dál častěji dostávat i handicapovaní lidé, což osobně považuju za nechutné a nepřipustné. Vyzývám tak Mariana Jurečku se Zbyňkem Stanjurou, aby mimořádně přistoupili na požadavek Národní rady a zvýšili handicapovaným příspěvky jednorázově alespoň do té doby, než dojde k novelizaci zákona. Uvědomte si, že jsou v této zemi občané, JEJÍ VLASTNÍ OBČANÉ, kteří tuto pomoc skutečně potřebují.

Nedělám si však iluze, že by se v dohledné době v tomto ohledu cokoliv změnilo, nakolik v poslední době přibývá svědectví o nefunkčnosti státu v oblasti vyplácení sociálních dávek či invalidních důchodů. A tak i v případech, kdy lidé ze zákona mají na příspěvky nárok, na ně často čekají marně. To všechno v situaci, kdy těmto lidem každým měsícem rostou náklady na energie, léky, jsou-li teda zrovna dostupné, stravování, šacení... Výsledkem přípravy státní správy pro 21. století v podání SPOLU je tak akorát rekordní zpoždění výplat, které si může pětikoalice připsat do knihy rekordů hned vedle rekordní inflace a rekordního počtu lidí ohroženého chudobou.

Na co se ale peníze najdou je nová plakátová kampaň ministerstva vnitra za 42 milionů, která bude mít za cíl zviditelnit pro občany kroky této vlády. Slyšíte dobře – vnitra tak de facto bude pětikoalice dělat v době voleb do Evroparlamentu a do krajských zastupitelstev předvolební kampaň za veřejné peníze. Za 42 milionů se tak dle slov ministra Rakušana „zvýší srozumitelnost faktů“, a dále pak ministerstvo touto kampaní podle něj pouze „reaguje na poptávku“. Škoda, že podobně promptně nereagují ministerstva na poptávku ve věcech jako je zmiňované zvýšení příspěvku pro handicapované. Pak by šly státní peníze někam, kde jsou skutečně potřeba. V tisku jsem minulý týden našla trefný titulek, který zněl „Rakušan chce za 42 milionů přesvědčit národ, že se má dobře.“ Já bych byla radši, kdyby se o to vláda konečně začala snažit zodpovědnou politikou, a především rozumnou správou veřejných financí. V tom ale doposud už takřka polovinu volebního období zoufale selhává.

A podobně zoufale si v tomto ohledu vede také Česká pošta. O nákupech předražených elektrokol, na kterých však v případě plného nákladu může jet jen osoba do 60 kilogramů hmotnosti, jsem vás již v předešlých vydáních Bez obalu informovala. Celou zakázku stále ještě řeší policie kvůli předražené ceně kol, kdy v e-shopu stál kus 37 tisíc, ale Pošta kola ve výběrovém řízení, kterého se účastnila jediná firma, nakoupila za 79 tisíc za kus, tedy za více než dvojnásobek. Nyní navíc Hlídač Státu přinesl info o tom, že tato kola, celkem za 11 milionů korun, jsou už po pouhém měsíci běžného užívání v nevyhovujícím technickém stavu. A právě díky takovému hospodaření dnes lidé musí na poštu dvakrát tak daleko, jen aby tam čekali dvakrát tak dlouho. A za tohle vedení, které dostalo Českou poštu do takřka dvoumiliardové ztráty, si její generální ředitel k více než čtyřmilionovému platu vysloužil loni další milion a čtvrt na odměnách. No neberte to... **Kateřina Konečná, předsedkyně ÚV KSČM**

BRICS - Ještě jedna obecná úvaha

Když jsem na konci srpna psal o výsledcích skončeného 15. zasedání společenství BRICS a konstatoval, že africké předsednictví bylo úspěšné. A to jako úvod k ekonomickému základu a směřování samotného BRICS. Je to totiž důležité, abychom si uvědomili, že tam se neřeční, tam se pracuje. Žádné plané sliby, žádné lži, ale skutečná realita. Připomenu, co předcházelo zásadnímu rozhodnutí o přijetí dalších šesti členů a směřování k velmi významnému posunu na světovém trhu a změně teritorií potenciálu rozvoje. Byla to schůzka V. Putina s D. Rouseffovou, presidentkou Nové rozvojové banky (NDB) v červnu letošního roku v Petrohradě.

Jen krátce shrnu. NDB se sídlem v Šanghaji byla založena v roce 2012 a je v podstatě investiční bankou BRICS, je alternativou k MMF a Světové bance. Má pevnou strukturu, kdy president banky je jmenován na 5 let a má z každého zakládajícího státu BRICS 4 vicepresidenty, mimo státu, ze kterého je president. Prvním presidentem byl K. V. Kanath z Indie a současnou D. Rouseffovou jmenoval také nově opět zvolený současný (a také bývalý) levicový brazilský prezident Lula da Silva. Jak pro nejvyšší představitele, tak pro řídící orgány platí princip rotace a dvou nebo pětileté funkční

období. NDB například investovala do svého členského státu do JAR 40 mld. USD pro zlepšení infrastruktury.

A teď je jasné, proč a v jakém teritoriu se očekává dobře plánovaný a funkčně směřovaný rozvoj, aby jak Argentina v Jižní Americe, tak Egypt, Etiopie v Africe a Irán, Saudsko arabské království a Spojené arabské emiráty na Středním východě, mohly řešit své potřeby. Jsou to potřeby, kterými budou překonávat neoliberalní chaos, který tam nedávná minulost zanechala po bezbřehém drancování surovin a zdrojů od nenasatného zahraničního kapitálu.

Jen připomínám, že těchto 11 zemí (z téměř 200 členských států OSN) bude zahrnovat polovinu počtu obyvatel planety a tvoří už nyní cca 40% světového produktu. A je také jasné, které další státy, o kterých dosud nebylo rozhodnuto do BRICS chtějí vstoupit.

I z tohoto pohledu musíme vnímat najednou podbuzení se USA v projevu J. Bidena k rozšíření RB OSN. To ovšem po zkušenostech, jak s jednopólním světem, tak s politikou dvojího metru USA, asi státy BRICS nepřijmou a budou mít své návrhy. Ty na rozdíl od projevu prezidenta P. Pavla, který nikdo neposlouchal, alespoň podle obsazení sálu (koho by také zajímal názor člověka, který neformuluje žádný vlastní národní zájem a papouškuje zájmy jiných), budou nejen k diskusi, ale budou k nim navrženy i postupy, jak a s kým jich dosáhnout.

Ale ke schůzce V. V. Putina a D. Rouseffové v Petrohradě, šlo tam o to, jak bude vypadat platební styk mezi státy BRICS. Jak jsem již v první části uvedl, zásadní krok je platba v národních měnách, a to přesto, že základní jmění samotné NDB je 100 mld. USD. I to bude postupně nahrazeno.

Opět musím připomenout, že mezi základní lidská práva, jak je formuluje např. ČLR, patří právo na rozvoj, které je upíráno snad největšímu počtu obyvatel planety, kteří jsou dnes často označováni jako globální Jih. Ono se bývalým koloniálním zemím a kapitálu dobře vydělávalo, když si přivlastňovali zisk na úkor těch, kteří neměli nic jiného než suroviny nebo jen svou nedocenenou pracovní sílu. No a když se podíváme do obsahu kapitoly čtvrté, tak Partnerství pro urychlený růst považuje za základ spolupráce respekt k národním měnám, a tedy konec okrádání, které často přepočtem přes dolar znamenal. Ten také vedl k tomu, že jednotlivé státy takto vlastně hradily dluh, který neudělaly, ale splácely samotný dluh USA, z jejich nekontrolovaného tisku USD nepodložených zlatem. Jsem rád, že si držíme českou korunu. **A tak platí, aby mohl vzniknout faktický realistický a reálný závěrečný dokument, musí k němu poctivou prací dospět jednotliví účastníci.**

Vojtěch Filip, Parlamentní listy

Vítězství Fica prohlubuje mezinárodní izolaci ČR

Volby na Slovensku našťastí dopadly v rámci možností podle očekávání, byť dezinformační tsunami zpoza oceánu jelo po celou dobu jejich průběhu na plné obrátky a všemožně se snažilo přesvědčovat voliče, že Ficův SMER prohrává a prohraje. »Přesně podle mojí předpovědi z večera (sobotního – 30. 9. 2023) došlo na zopakování skandálu z roku 2016 z Velké Británie, kde průzkumové agentury dopředu a chybně oznámily, že Britové si odhlasovali v referendu setrvání v EU. Po sečení hlasů to bylo ale přesně obráceně a Britové si odhlasovali brexit. Nyní se totéž stalo na Slovensku, kde americká televize Markíza chybně označila v exit pollu za vítěze Progresivní Slovensko (Partnezy Soroše),« komentoval šéfredaktor aeronet.news pan VK.

Přidržím-li se toho, že Fico splní to, co deklaroval v předvolební kampani a konec konců i v exkluzivním rozhovoru pro iportalL24.cz, na Slovensku lze nejbližší vývoj odhadnout vcelku snadno. Dojde k masovému omezení vojenské a jiné podpory Ukrajině, výrazně se změní strategie vůči migrantům a budoucí předseda vlády bude žalovat prezidentku Čaputovou. Nepochybují ani o tom, že nová slovenská vláda obnoví obchodní kontakty s Ruskou federací, zejména co se strategických surovin týká. Toto všechno je poměrně čitelné.

Já však položím jinou, neméně zásadní otázku: Jaký dopad bude mít volební výsledek na Slovensku pro Českou republiku?

Nejde mi ani tak o oficiální vztahy, které notně nabourali prezident Pavel, ministryně obrany Černochová, ministr zahraničí Lipavský, premiér Fiala a další. Nemyslím si ani, že se Fico aspoň zpočátku extra přetřhne, aby se pokusil o jakési narovnání – z české strany nic takového neočekávám. Notabene – Slovensko nás v podstatě k ničemu nepotřebuje.

Spíš jde o to, a iportalL24.cz na toto nebezpečí upozorňuje dlouho a permanentně, že Česká republika se zejména kvůli své nekritické proukrajinské, resp. silně protiruské politice ocitá v mezinárodní izolaci, kterou Ficovo vítězství ještě prohlubuje. Podívejte se na mapu, s kým sousedíme a jak se u našich sousedů v posledních týdnech či měsících mění vztah k rusko-ukrajinskému konfliktu, resp. k samotné podpoře Zelenského pronacistické junty. Polsko z pomoci oficiálně vycouvalo, Rakousko se nijak vehementně neangažovalo nikdy a Německo to hraje na obě strany od počátku, navíc kancléř Scholz dostává drsné kapky už i od členské základny své mateřské politické strany, natož pak od těch, kteří ho nevolili. Z jiného úhlu pohledu nazíráno lze bez přehánění konstatovat, že Česká republika je dnes jedinou zemí v Evropě, která se takto hystericky staví na stranu kyjevského režimu, vedena rovněž hysterickou nenávistí vůči Moskvě. Jedna věc je, co si z prstů cucá český mainstream, a druhá věc je realita. A ta je právě taková, jakou jsem ji teď popsal. Dnes už aby se člověk bál a styděl kdekoli v Evropě říct, že je z Česka. Zatímco všude po Evropě si občané dokázali aspoň trochu dupnout, aby je Zelenský nesežral od hlavy k patě, český občan ze sebe dělá šaška a 60 minut si symbolicky myslí, že celostátně stávkuje. Nebo si jde jednou za čtvrt roku provětrat hlasivky na Václavák. Závěr: brzy se nás celá Evropa začne štítit. Nikdo nám nic neprodá – kdo by chtěl spolupracovat s mršinou, že? – a my tu pozdecháme hladí, poněvadž sami nic nemáme, poněvadž jsme všechno a dávno darovali, rozkradli, zašmelili... Ale abych skončil aspoň trochu nepesimisticky – gratuluji panu Robertu Ficovi a jeho SMERu k volebnímu výsledku a přeji jemu, všem opravdovým Slovákům a i sobě, aby se nad Tatrou už konečně zabýsklo. Pořádně!

Iportal Jan Čech

Od začátku pětidemoliční vlády prožíváme Dny kapitalismu v praxi

Naposledy jsme se bavili na jaře letošního roku a to jste zmiňoval prvorepublikovou korupci na ministerstvu národní obrany.

Máte pravdu. To jsem ale ještě netušil, že bude Policie ČR zasahovat v srdci armády, jak Generální štáb nazval jeden z náměstků Ústavu pro studium totalitních režimů, Eduard Stehlík. Bohužel, nešlo o oves pro koně dodávaný agrárníky. Šlo o další větev korupční kauzy Dozimetr.

Ukazuje se, že to, co začalo přátelstvím Petra Gazdíka, druhého (2009–2014) a čtvrtého (2016–2019) předsedy STAN, a dokonce od prosince 2013 do října 2017 i místopředsedy Poslanecké sněmovny, s blízkým spolupracovníkem Radovana Krejčíře, Michalem Redlem, se přeneslo do resortu řízeného ODS. Na začátku byl spolehlivý člen STAN Petr Hlubuček, v letech 2010 až 2022 starosta městské části Praha-Lysolaje, kterého státní zástupce obvinil z korupce a účasti na organizované skupině. Ta se týká hospodaření Dopravního podniku hlavního města Prahy a jeho IT zakázek. Jedním z členů skupiny byl bývalý voják z povolání Petr Adam.

Petr Adam, bratr generála Pavla Adama? Ano, Pavel Adam byl přímým podřízeným generála Miroslava Krejčíka, prvního ředitele Vojenského zpravodajství. Údajně jako »whistleblower« v roce 2007 vyzradil poslancům, že Vojenské zpravodajství odposlouchává ministryni Vlastu Parkanovou v souvislosti s pořízením kolových obrněných transportérů Pandur. Generál Krejčík byl z funkce odvolán a odešel ze služebního poměru. Generál Adam ve své kariéře pokračoval, přestože jej členové výboru pro obranu později vyzvali, aby ji ukončil.

Ale to už bylo v době, kdy novináři prokázali, že Pandury byly spojeny s korupcí.

Ano, jak sděloval poslanec ODS Jan Vidím v roce 2011 ve 20 minutách Radiožurnálu, byl předsedou vlády a ODS Mirkem Topolánkem vyzván, aby svým odchodem zachránil vládu. Ve funkci ředitele Vojenského zpravodajství nebyl nahrazen nikým z těch, kteří s generálem Adamem podepsali ten utajovaný dopis, ale velitelem 601. skupiny Ondřejem Páleníkem. Bratr obviněného Petra Adama však pokračoval na funkci ve strukturách NATO – ředitele sekce rozvoje a plánování schopností MO ČR a velitele Velitelství sil podpory.

Páleník byl ale obviněn a pravomocně odsouzen s dalším bývalým velitelem z Prostějova, Milanem Kovandou. Ano, máte pravdu. Oba posloužili osobnímu zájmu jedné z členek ODS, dnes provdané za bývalého premiéra z ODS Petra Nečase.

Společně zneužili vojenskou zpravodajskou službu. 13. června 2013 zasahovala policie v hlavní budově ministerstva obrany v Tychonově ulici. 19. září 2023 zasahovala policie v budově generálního štábu, který je, překvapivě, veden bývalým velitelem 601. skupiny speciálních operací dosazeným do funkce ODS.

Ale i prezident republiky je bývalým velitelem z Prostějova. Bude proto zajímavé sledovat, jak se k věci postaví jako vrchní velitel ozbrojených sil. Doposud byl na plenární schůzi Valného shromáždění OSN, aby zde kritizoval Rusko a Čínu, ale o korupci se v projevu nezmiňoval. Ano. Z uniklé zprávy z podzimu 2015, určenou ministru obrany za ANO, herci Martinovi Stropnickému, kterou se na uzavřeném zasedání zabýval výbor pro obranu vedený dnešní ministryní za ODS Janou Černochovou, vyplynulo, že 83 % vojáků znepokojuje korupce, šest procent se s korupcí setkává ve svém vojenském útvaru a 26 % se s ní setkává v armádě jako celku. Náčelníkem generálního štábu byl od 1. července 2012 od 30. dubna 2015 právě současný prezident, který kandidoval se salazarovským heslem: »Řád a klid«.

Ale ta zpráva také uváděla, že pod Pavlem se vojáci také radikalizovali. Ano, a já ještě doplním, že tehdejší nejvyšší postavený voják prosadil etický kodex rámovaný slovy odvaha, věrnost a čest, což je obrácené pořadí hodnot, které prosazoval Miloš Zeman coby premiér navrhující profesionální armádu: Čest, Věrnost, Odvaha. Čestný generál Krejčík, věrně sloužící zájmům ČR projevil odvahu a byl za to odměněn ODS.

Ale vraťme se k té současné kauze. Chci vypíchnout jeden zajímavý moment. Přestože Bílá kniha o obraně přišla s kapitolou věnovanou boji proti korupci a ministerstvo ve svých zprávách o implementaci dokumentu ohlásilo, že vše je splněno, jednou z operací byl nový zákon o Vojenské policii. Ten byl protlačen náměstkem ministra Františkem Šulcem a text se příliš neliší od původního zákona. Je však podivuhodné, že za ministra Stropnického dostala Vojenská policie podobné kompetence jako má dnešní Národní centrála proti organizovanému zločinu. Všimněte si, korupci na Generálním štábu musí řešit policie ČR, jako tomu bylo v případě zneužití Vojenského zpravodajství.

To skoro vypadá, že plukovník Michal Mazánek dělá čáru přes rozpočet tak, jako tehdy plukovník Robert Šlachta. To si nemyslím. Vláda nepadne, bývalý »engéeš« odjel do Ameriky, a nemyslím si, že s ohledem na okolnosti a jeho kariéru bude chtít situaci nějak rozmazávat. Snad jen Piráti by o tom mohli hlasovat, ale nic se nestane. O ministru spravedlnosti Pavlu Blažkovi spojovanému se Stokou a lidmi kolem Miloše Zemana hlasovali třikrát a nic se nestalo. O Janě Michailidu bylo rozhodnuto rychle.

To, čeho jsme byli svědky v případě Dozimetru propojujícího dnes politicky STAN a ODS, je český způsob kapitalismu, který se blíží tomu, co se tady odehrávalo během Masarykovy republiky. To, co prožíváme od začátku pětidemoliční vlády, jsou Dny kapitalismu v praxi.

Nebýt na té správné straně, už by to bylo v médiích. Voják z povolání o misích a NATO

Lidé podporující eskalaci války na Ukrajině si od klávesnice neumějí představit, co se děje na frontě, neumějí si to představit ani nejvyšší armádní představitelé, uvedl v Aby bylo jasno bývalý důstojník Armády České republiky, vojenský lékař, který sloužil ve válce v Afghánistánu, Marek Obrtel, který se rozhodl vrátit svá vyznamenání z operací Severoatlantické aliance, protože NATO v čele s USA je podle něj zločinecká organizace. Nákupy amerických stíhaček F-35 jsou pro Česko »absolutní ránou vedle«.

Podplukovník ve výslužbě Marek Obrtel řekl, že lidé, kteří vybízejí k ještě větší eskalaci války na Ukrajině, si neumějí ani představit, co se na frontě skutečně děje. »Skutečně od klávesnice, kde máte sedm životů a jakýkoliv chybný krok, který můžete vzápětí napravit novým začátkem hry, si lidé neumějí skutečnou válku představit. Představa té reálně bojové situace je u těchto lidí naprosto mizivá. Představují si to často jako právě tu počítačovou hru. Ani zkušenost vojenské populace není typická, dnes máme armádu, kdy ani její nejvyšší představitelé už de facto nezažili nic, co by se té skutečné válce podobalo,« řekl Obrtel, který byl v ostrém boji 72 hodin a zažil skutečnou válku, kde jsou oběti a utrpení.

Nebylo by dobré, aby se se současnou mládeží Obrtel podělil o své zkušenosti a příběhy? »Ano, ale muselo by se to naprosto oprostít od toho politického pozadí, protože tak, jak já jsem poznal tyto zahraniční mise, tak jsem zjistil, jak je to vše falešné, vylhané a de facto účelově vykonstruované, myslím tím i samotné důvody k tomu, aby někde nějaká mise proběhla. Když odmyslíme všechny tyto přivlastky,

které tam zatím bývají, nakonec zjistíte, že za vše mohou peníze a mamon určitých globalistických skupin, které tím sledují své cíle,« řekl s tím, že to vše by si ale při přednášce pro mladé lidi musel odpustit a podělit se jen o hrůzy, které si většina populace nedokáže představit

Popsal, v jakém psychickém stavu se podle něj vrátí vojáci z rusko-ukrajinské fronty, ať už jde o ty ruské či ukrajinské: »Takový člověk se málokdy může vrátit do normálního života s nedotčenou psychikou. Někomu to může psychiku poškodit natolik, že už se ani v normě nevrací. Řada z těch vojáků si tyto zážitky ponese nadosmrti a dost těžko se jich někdy zbaví. Osobně si to neumím představit po takových jatkách, která tam probíhají během protiofenzivy. Ztráty na ukrajinské straně jsou obrovské, to samo o sobě musí být pro ukrajinské vojáky demotivující.«

Česká vláda schválila nákup amerických stíhaček F-35 za 150 miliard korun. Podle našich představitelů se jedná o nejlepší stroje. Podle Obrtela je to »obrovská chyba«. »Bavím se s lidmi, kteří tomu rozumějí, takže si myslím, že letoun F-35 je pro Českou republiku absolutní rána vedle, a to nejen z důvodu ceny... My chceme zdokonalit svou obranyschopnost proti tomu démonovi z Ruska, ale pokud letouny dostaneme po roce 2030, tak se mi zdá, že je to poněkud pozdě na obranu proti Rusku,« pozastavuje se Obrtel nad detaily armádního nákupu. Připouští, že se v budoucnu může ukázat, že v tom byl »jiný záměr«. Upozornil, že cena 150 miliard není konečná, protože násobně vyšší jsou náklady na provoz těchto letounů. »Nejdůležitější je, že tato investice je pro Českou republiku finančně neutáhnutelná, navíc v situaci, ve které se náš stát a jeho finance nyní nacházejí,« zdůraznil. Odmítá, aby členství v Severoatlantické alianci bylo tak klíčovým zájmem České republiky: »Pokud chceme být nadále pachatelé mezinárodních zločinů, a to říkám s plnou vážností, tak v Alianci zůstáváme. Aliance za posledních dvacet let spáchala mnoho mezinárodních zločinů, které pokud by se staly na druhé straně barikády, tak by byly neskutečně medializovány, neskutečně kriminalizovány, ale protože se to děje na naší straně barikády, vydáváme to za boj za demokracii, lidská práva a nezávislost,« řekl jeden z hlavních důvodů, proč bychom nadále v Alianci neměli zůstat. V tomto kontextu také upozornil na náš závazek dvě procenta HDP na obranu, kde víze je taková, že tyto peníze pak máme utrácet za zbraně, které nám někdo nadiktuje kupovat. »Převážně jsou to americké zbraně od koncernu, které investici toho státu berou jako svůj obrát,« zdůraznil Obrtel obrovské zisky zbrojařských koncernů, které jsou podle něj viníkem války. »Z 99 procent jsou viníkem těch významných válečných konfliktů po celém světě právě zbrojařské komplexy, které na té válce odjakživa vydělávají, vždy jsou za tím peníze zpravidla těchto struktur, pak se jen hledají důvody,« doplnil. Na vstup Ukrajiny do NATO se dívá rovněž velice skepticky. Pokud by se Ukrajina přece jen stala členem NATO, tak kromě územního zisku, který by znamenal, že tam budou základny NATO a nastěhují plejádu jaderných zbraní a přiblíží se Aliance na východ, by nebyl žádný další důvod k tomu, aby skutečně k tomu přijetí došlo. »Naopak, bylo by to porušení veškerých dohod z roku 1991. Rusku bylo slibováno, že když se stáhne z východní Evropy, když se zruší Varšavský pakt, tak se NATO nebude dál rozšiřovat na východ, a vidíme, co se za posledních třicet let stalo,« uzavřel Marek Obrtel pro Parlamentní listy

HOKEJ – TO JE HRA ! (4)

První nadšenci pro novou hru se v Kladně zformovali v roce 1924. Dali si název HOSK Kladno. (Zřejmě hokejový oddíl při fotbalovém SK.) Ale smůla – nebyl led, nesehráli tedy žádné utkání. Prvé známé je ze dne 26. 12. 1926, kdy podlehl Slavii Praha 2:24. (Připomeňme si názvy, pod kterými kladenský hokej vystupoval: Sokol, Baník, SONP, Poldi, Velvana, Vagnerplast, Rabat, Geus, současně jsme Rytíři.) Po skončení světové války se hokej na Kladně dočkal velkého rozmachu.

Aby se mohlo začít s hokejem, je třeba se naučit pořádně bruslit. V Kladně bylo dost malých rybníčků, samozřejmě se polévala část plochy fotbalových stadionů. Pak přišla konečně umělá ledová plocha. Kladeňáci tvrdí, že byla po Praze vůbec první v republice. Nebyla zastřešena, ale mládež ji denně od roku 1948 zaplňovala. Mohlo se začít s intenzivní přípravou hokejistů a výsledky se brzy dostavily. V roce 1951 se Kladno proboujvalo do nejvyšší soutěže. Cesta od založení klubu až na hokejový republikový trůn trvala 35 let. Ten jsme vybojovali v roce 1959. A to v době, kdy se zimní stadion zastřešoval a domácí zápasy se hrály na Štvanici. Na rozhodující zápas proti Českým Budějovicím byl dokonce vypraven zvláštní vlak pro fanoušky.

Po vítězství 5:3 se mohutně slavilo. Kolem kapitána Bacílka a trenéra Sýkory se o to zasloužila tato

sestava. Brankáři Kulíček a Beránek, obránci Bacílek, Müller, Hajný, Landa, útočníci Volf, Kopecký, Froněk, Jiřík, Čužák Rys, Prošek, Markup, Šebek, Nedvěd, Frölich, Šanda. Útoky vedenému Kopeckým se nefeklo jinak než »selská jízda«. Kromě pražáků Kulíčka a Hajného, (i ti byli po celou aktivní činnost věrni klubu), to byli čistokrevní kladeňáci. Když pak Jiřík přestoupil do Brna, bralo se to mezi fandky jako velká zrada. Já jsem chodil v Dejvicích do stejného gymnasia jako Kulíček. Chlubím se, že jsem mu dal gól. Ne sice do hokejové, ale fotbalové branky na meztřídním turnaji v roce 1950. Základem úspěchů byli vždy vlastní odchovanci. Juniorky Poldi i PZ dodávaly stále nové talenty. Nadějní mladíci vykonávali vojenskou zkladní službu v hokejové Dukle Jihlava či Trenčín, tam se ještě zdokonalili a vraceli se zpět do mateřského klubu. Myšlenku spojit vyučování v odborném učilišti s hokejovým zázemím včetně ubytování realizoval v roce 1952 VI. Svoboda, vchoval zde mnoho talentů včetně Jaromíra Jágra.

Pro mistrovství světa samozřejmě Kladeňáci tvořili páteř mužstva, které bylo také úspěšné. O tom už jsme psali. Ale nejslavnějším údobím byla léta sedmdesátá. Kladno se dočkalo celkem pěti republikových titulů. Byla to léta 1975 až 1978 a rok 1980. Připomeňme si ty hráče, kteří se o to nejvíce zasloužili. Branku hájili Termer, Kolísek či Krása, v poli hráli Pospíšil, Kaberle, Vinš, Čermák, Vejvoda, Větrovec, Biskup, Melč, Neliba, Hořava, Novák, Nový, Křiváček, Sýkora, Skrbek, Hrabě, Müller, Vysušil, Nedvěd, Filip, Kofent, Novotný, Kuchler, Kopecký, Reckziegel, Dudáček, Eberle, Fiala, Svoboda. Probíhalo to pod trenerskými taktovkami Volfa, Proška, v roce 1980 Pospíšila a Vimmera..

Kladno hrálo v té době prim i v Evropě. Nechybělo ve finále Poháru Evropských zemí v letech 1977 až 1979 ani jednou, z toho rok 1977 byl vítězství. Vyjíždělo i do Ameriky a tam porazilo třeba Chicago, Toronto, remizovalo s New York Rangers. Jedinou těsnou prohru zaznamenalo s Clevelandem. Nikde na mezinárodním poli nesměla chybět kladenská trojice Pospíšil, Kaberle Nový. Jak to bylo dál – bude v posledním pokračování. Mistry už to nebude taková spanilá jízda let sedmdesátých. **P.Hruban**

Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> MÍČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme